

риградъ; нъ тукъ додѣ прѣминуваше съ войскѣ-тѣ си тѣснины-ты отъ Старѣ-Планинѣ, Българе-ти нападнѣхѣ отгорѣ му, та избихѣ почти всичкѣ-тѣ му войскѣ, а самъ той едва можа да избѣгне живѣ. Въ тѣхѣ побѣдѣ Българе-ти прибрахѣ всичко-то негово богатство и изловихѣ робы, колко-то Гърци бѣхѣ остави живи. Слѣдъ това поразяваніе на Гърци-ты стана миръ, спорядъ условія-та на който Асѣнь трѣбваше да проводи най-малкыя си братъ *Ивана* за залогъ въ Цариградъ (1188 г.). Отъ тоя миръ Българско-то царство ся утвърди вече и простираше ся тогава по всичкѣ Българіѣ и въ Влашко; за това Българе-ти имахѣ и Власи въ воинство-то си.

Въ разстояніе на четири-тѣ мирны години, Асѣнь ся занимава съ наряджаніе вътрѣшни-ты дѣла на Царство-то си; въ това врѣмя той трѣбаше да прѣгляда образа отъ правленіе-то си и да го постави на она добрый порядъкъ, какво-то бѣше въ славный вѣкъ Симеоновъ. При това той насърчаше *Теофилакша*, Търновскый Патріархъ, да ся старае за развитіе-то на Българскѣ-тѣ Книжнинѣ, коя-то не по-малко дѣлатели трѣбова да е имала тогава, отъ колко-то въ Царъ-Симеоново врѣмя. Отъ списатели-ты въ Асѣнево врѣмя първъ е былъ Блаженнѣйшій Патріархъ *Теофилактъ*, който е написалъ разны съчиненія врѣхъ Латины-ты; нему отдавать и житіе-то на Тиверіополскы-ты мѣченицы. Второй по него е былъ *Евхимій*, Патріархъ Търновскый, който е списалъ житіе-то на Св. Петкѣ,